

holdsregler, som vi ville, for at komme disse Menneſter til Hjælp, men naar vi ikke ville give dem Ret til ſelv at ſe, hvad der foregaar i den lovgivende Forſamling, til ſelv at være med til at vælge de Tillidsmænd, ſom de tro ville tale deres Sag, ville de dog ikke have den Fornemmelse, at man har undet dem deres fulde Ret; de ville da have den Tro om den lovgivende Forſamling, at den dog gjør dem Uret. Derfor ſiger jeg: Lad dette Lovforslag blive til Lov, og jeg opfordrer Rigsdagen og Regjeringen til at medvirke dertil, thi det viſer i ethvert Fald, at der her er Medføleſe tilſtede for den Undertrykte og en Beſtræbelse efter ved i udenlandske Foranſtaltninger at hjælpe ham ſaaledes, at han ikke behøver at ty til Hjælp udenlands fra, fra Kræfter, hvis offentlige Fremtræden vi kjende, men hvis hemmelige Grund vi endnu ikke have udgrænſket. Det er min Overbeviſning, at dette er et Skridt, ſom altfor længe har lådet vente paa ſig, men hvad kunde det have nyttet at foreſlaa det tidligere, ſaalænge Derne ikke være aabne derfor. Jeg har troet, at de nu maatte være det, hvis de overhovedet nogenſinde ſkulle blive det, og hvis vi ikke ville låde det ganſke upaaagtet, ſom kan komme til at ryste ogſaa vort Samfunds Grundvold. Her foreſlaas alſaa en kortere Præſcriptionsfriſt end ſædvanlig med Henſyn til at kunne fordre denne Gjæld tilbagebetalt, og naar den anſes for eftergivet, er Grundlovens Fordring opfyldt; den Vedkommende maa da blive valgberettiget og valgbar. — Jeg vil endnu kun tilføje et Par Ord (Afbrudſe). Det gjør mig ondt, at der er ſaa lidt Opmærksomhed for denne Sag. Jeg troede dog, at den fortjente at høres, og at man her kunde ſe bort fra den Uvillie, man har imod mig; jeg fører jo Ordet paa 5 andre Folkethingsmænds Begne. Jeg vil kun ſige, at der i dette Forſlags Fremkomſt, og navnlig hvis det bliver til Lov, vil ligge noget Mere end det, der ſtaar i ſelve Lovforslaget. Der vil deri være en stærk Opfordring for Kommunerne til i Genhold til den Bemyndigelse, de have efter Kommunallovene, frivillig at eftergive de Underſtøttelſer, ſom ere nydte, navnlig af ſaa-

danne Perſoner, om hvilke man ikke har den Formening, at de ere uværdige til at nyde den Begunſtigelse, hvorved de erholde denne Borgerret. Naar det ikke havde været at gribe ind i Kommunerneſ Selvſtyrelſe, vilde jeg have foreſlaaet, at der i Loven ſelv ſkulde være givet et Paalæg derom, men jeg har troet, at Kommunerne ogſaa maatte komme til at mærke, at det er paa Tiden, at de ſelv gjøre ſaadanne Skridt, og naar Staten er gaaet i Forveien, vilde de nok komme efter. Derfor vil denne Forholdsregel, ſkjøndt den ſer ud til at være mindre betydende, dog faae en ſtor Betydning med Henſyn til den Fattiges Stilling i Samfundet, idet Forſlaget ikke blot vil give dem den materielle Ret til at kunne ſtemme, men ogſaa vil udøve den opløſtende og forædlende Indflydelse, ſom altid er forbunden med at blive hævet op fra en Variaskafte og at ſættes ind i de fuldtberettigede Borgereſ Tal. — Paragraph 2 indeholder et Paalæg til Miniſteren om at ſørge for, at denne Lov allerede kan træde i Kraft til næſte Valg; thi det gjælder her ſom altid, at den, der giver ſtrar, giver dobbelt. — Med diſſe Ord ſkal jeg paa egne og Medforſlagsſtilleres Begne anbefale dette Forſlag til det høie Thing.

Formanden: Gremplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelede.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Indenrigsminiſteren af Forſlag til Lov indeholdende Forbud mod Fiſkeri med Driivaad.

Indenrigsminiſteren: Jeg tillod mig ved en tidligere Forhandling at udtale, at jeg agtede at forelægge et Lovforslag, ſigtende til at forbyde Fiſkeri med det Redſkab, ſom paa Engell kaldes „trawl“, men ſom jeg i dette Lovudlaſt har tilladt mig at døbe paa Danſk med Navnet „Driivaad“, og det er dette Tilſagn, jeg opfylder ved at forelægge dette Lovforslag for det høie Thing. Det beſtaar kun af 2 Paragrapher, hvoraf den første indeholder et almindeligt Forbud imod denne Slags Fiſkeri, medens den anden Paragraph indeholder Følgerne af at overtræde dette Forbud,